
“NGƯỜI VUN TRỒNG” TẬN TỤY

Giản dị, chân thành nhưng lại rất bản lĩnh và đam mê khoa học, đó là cảm nhận đầu tiên dễ thấy với ai có dịp tiếp xúc với cô Vũ Ánh Tuyết – Nhóm trưởng nhóm Lịch sử, nguyên Chi ủy viên Trường THPT Chuyên Ngoại ngữ (Trường Đại học Ngoại ngữ - Đại học Quốc Gia Hà Nội). Không những thế, cô còn là tấm gương sáng cho đồng nghiệp và nhiều thế hệ học trò noi theo về lối sống, thái độ làm việc nghiêm túc, hăng say và đầy tinh thần trách nhiệm.

■ BÍCH ĐÀO – NGUYỄN HUONG

ĐẾN VỚI NGHỀ GIÁO NHƯ MỘT CƠ DUYÊN

Ngay từ nhỏ, cô Tuyết đã chăm chỉ học hành, ham đọc sách, báo. Sau khi học xong chương trình phổ thông năm 1988, cô thi đỗ cả hai trường: Đại học Luật Hà Nội và Đại học Sư phạm Hà Nội. Cô thích nghề luật sư, nhưng sau đó đã chọn nghề giáo để chiều lòng bố mẹ. Tuy nhiên, trong bốn năm theo học ngành Lịch sử tại Trường Đại học Sư phạm Hà Nội, cô Tuyết thấy mình dần dần yêu thích bộ môn này, thấy kiến thức Lịch sử thật hay và thực sự có ý nghĩa. Tình yêu đó lớn dần trong cô, trở thành động lực để cô học tập tốt hơn. Ngay từ khi còn là sinh viên, cô đã được thầy cô, bạn bè nể phục, yêu quý bởi sự thông minh và nghiêm túc.

Sau khi tốt nghiệp Trường Đại học Sư phạm Hà Nội, cô đã có ba cơ hội để lựa chọn việc làm nhưng theo lời khuyên của một số thầy giáo trong Khoa Lịch sử, cô đã chọn Trường THPT Chuyên Ngoại ngữ. Tính đến nay, cô đã đồng hành cùng Chuyên Ngoại ngữ 24 năm, đã dành trọn tuổi trẻ của mình cho Chuyên Ngoại ngữ. Có lẽ nghề giáo là cơ duyên đã được định

từ trước với cuộc đời cô.

TRỞ THÀNH GIÁO VIÊN GIỎI CHUYÊN MÔN...

Hai mươi tư năm làm việc tại Chuyên Ngoại ngữ, cô Vũ Ánh Tuyết đã đồng hành và góp phần không nhỏ vào việc đào tạo, bồi đắp thêm tình yêu môn Lịch sử đối với nhiều thế hệ học sinh. Giờ học của cô luôn sôi nổi và đầy thú vị với sự tương tác hai chiều giữa thầy và trò. Học trò được thăng tiến thể hiện quan điểm của mình với giáo viên, tạo ra một hiệu ứng học tập tích cực. Trước những học trò thông minh, cô luôn có động lực để tự bồi dưỡng, tự làm mới mình phục vụ cho việc dạy và học. Cô tự nhận, ban đầu vì không muốn ai chê trách mình, về sau, điều đó trở thành sự thôi thúc ở bên trong, vì “lòng tự trọng và lương tâm của nhà giáo”.

Những tiết học Lịch sử của cô Tuyết không chỉ đơn thuần là việc tái hiện những sự kiện, mà cô đã vận dụng tuyệt vời phương pháp luận triết học và sinh học để giải thích tính quy luật của các hiện tượng lịch sử, khiến học trò “tâm phục, khẩu phục”, bị cuốn vào những kiến thức Lịch sử vô tận. Mỗi bài học lịch sử là một bài học

kinh nghiệm quý báu, là hành trang đưa các em vào cuộc sống. Nhờ đó, học sinh thêm yêu Lịch sử, yêu truyền thống quê hương đất nước và có tinh thần tự hào dân tộc. Đó hẳn là mục đích giáo dục nghiêm túc mà cô luôn trăn trở để đạt được trong nghề.

Không chỉ mong muốn học trò Chuyên Ngoại ngữ giỏi và yêu môn Lịch sử, cô Vũ Ánh Tuyết còn mong muốn học trò cả nước yêu thích “Sử ta”. Vì thế, cô luôn có ý thức chia sẻ những kinh nghiệm quý báu của mình về phương pháp giảng dạy cho đồng nghiệp. Đó là lí do để các bài báo khoa học về phương pháp giảng dạy của cô ra đời được đăng tải trên các tạp chí khoa học giáo dục cũng như các cuốn sách chuyên khảo dành cho giáo viên và học sinh cấp Trung học phổ thông.

Tự ý thức việc quan trọng hàng đầu của giáo viên là bồi dưỡng chuyên môn, nghiệp vụ, nên sau khi về trường công tác, cô đã chủ động học lên cao học và nghiên cứu sinh. Năm 2013, cô bảo vệ thành công Luận án tiến sĩ giáo dục với đề tài Nâng cao năng lực thực hành cho học sinh trong dạy học lịch sử ở trường Trung học phổ thông như kết quả của sự tổng kết 20 năm tận

tâm với học trò, 20 năm tâm huyết với nghề giáo.

VÀ CÓ “BIỆT TÀI” LÀM CHỦ NHIỆM LỚP

Là một giáo viên giỏi chuyên môn, cô Vũ Ánh Tuyết còn có tài năng đặc biệt trong công tác giáo dục học sinh. Cô trở thành một trong những giáo viên chủ nhiệm xuất sắc nhất của Nhà trường. Đánh giá cao và trân trọng tài năng ấy của cô nên Ban Giám hiệu Nhà trường luôn tin tưởng, giao cho cô chủ nhiệm những lớp học sinh đầy cá tính. Bằng sự tận tụy, chính trực, nghiêm khắc, công tâm và bằng tâm lý của một nhà sư phạm và trên hết là bằng tình yêu thương hết mực với học sinh, cô đã lần lượt vượt qua những khó khăn, hoàn thành xuất sắc nhiệm vụ được giao.

Làm chủ nhiệm, cô Tuyết luôn kiên trì quan sát, theo dõi, ân cần chỉ ra những điểm mạnh – yếu cho học sinh bằng những lời khuyên chân thành, nhẹ nhàng mà thấm thía, xúc động. Cô luôn tôn trọng cá tính của mỗi học trò và có những định hướng tích cực.

Với những nỗ lực không ngừng nghỉ, sau một thời gian, không chỉ mỗi cá nhân học sinh tiến bộ, mà cả tập thể lớp cô Tuyết chủ nhiệm đều trở nên đoàn kết, có ý thức kỷ luật cao và có tinh thần giúp đỡ nhau cùng tiến bộ. Học sinh luôn kính yêu cô, còn phụ huynh học sinh luôn tin tưởng và yên tâm khi có cô đồng hành trong những năm học các con học tại Trường. Cô Tuyết trở thành người mẹ thứ hai của học trò, để trò vừa “sợ” mà lại “tin”, vừa “yêu” mà lại “kính”, để mỗi học trò khi đã trưởng thành đều mãi biết ơn cô.

Bên cạnh tình cảm yêu mến của học trò, ở trường, đồng nghiệp cũng hết sức trân quý cô Ánh Tuyết. Cô là cuốn từ điển sống, sẵn sàng giải mã những khó khăn cho đồng nghiệp trong công tác chủ nhiệm. Tại Hội nghị Chủ nhiệm hàng năm của trường, cô vẫn thường chia sẻ với Hội đồng Đức dục những kinh nghiệm quý báu mà cô rút ra được sau bao năm gần bó với học trò. Kinh nghiệm được cô đúc kết ngắn mà tinh, sâu sắc và hiệu quả đến bất ngờ. Nhờ những kinh

nhệm đáng quý ấy đã có biết bao đồng nghiệp, đặc biệt là những giáo viên trẻ mới làm chủ nhiệm sớm vững vàng hơn trong công tác giáo dục học sinh.

Khi được hỏi quan niệm về hạnh phúc, cô giáo Vũ Ánh Tuyết đã cười thật tươi và nói với chúng tôi: đó là những điều thật giản dị.

Hạnh phúc là khi đến trường được làm việc và cống hiến, được học sinh và cha mẹ học sinh tôn trọng và mến yêu, được đồng nghiệp tin cậy. Hạnh phúc là khi về nhà luôn có hoa và tiếng cười, con cái ngoan ngoãn, người bạn đời sẵn sàng chia sẻ và yêu thương.

Hạnh phúc giản dị ấy ắt chỉ có ở “người vun trồng” tận tụy, nghiêm túc và giàu thương yêu như cô Tuyết. Dù không tự nhận, nhưng không biết tự bao giờ, Nhà giáo, Tiến sĩ Vũ Ánh Tuyết đã “đắm đuối” với nghề trồng người như thế đấy...